

Bilag 10.

LANDSFORENINGEN EVNESVAGES VEL

Den 17. april 1972.

Landsforeningen Evnesvages Vel tillader sig herved under henvisning til et i folketin- get behandlet lovforslag nr. 132 til lov om den sociale ankestyrelse at fremsætte henstilling om, at forslaget underkastes ændringer og korrektioner i overensstemmelse med det nedenfor anførte:

ad § 1.

Medens ankestyrelsens arbejdsområde omfatter administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes i lovgivningen, bør der som tillæg til loven, respektive lov nr. 192 af 15. juni 1959, forsorgslovens § 70, stk. 1 A og § 73, ske ændringer, således at de nedenfor beskrevne administrative afgørelser henføres under ankestyrelsens arbejds- område.

Disse forhold er følgende:

A. ad lov nr. 192 af 15. juni 1959.

I denne lov findes regler om administrativ frihedsberøvelse og adgang for forsorgen til at dekretere tvangsinddrivelse og tvangs- mæssig tilbageholdelse under åndssvagefor- sorgen.

Beslutningen herom træffes af centerle- delsen, og afgørelsen kan indbringes for cen- tralnævnet og videre til domstolene (efter forslaget om den sociale ankestyrelse til denne og videre til domstolene).

Reglerne omfatter efter forarbejdet og praksis, jfr. U. f. R. 1956, pag. 211, kun tvangsmæssig inddragelse eller tilbagehol- delse under forsorgen.

Reglerne om administrativ frihedsberø- velse omfatter derimod *ikke* spørgsmålet om forsorgens afgørelse af ansøgning om ud- skrivning fra institution til ekstern forsorg.

Klager over disse forhold går til socialsty- relsen og videre til socialministeriet.

Det er landsforeningens synspunkt, at en persons *tvangsmæssige tilbageholdelse i insti- tution* må anses for en så væsentlig begræn- ning i handlefriheden, at en beslutning herom må være omgærdet med lige så store garantier som en tilbageholdelse under for- sorgen (altså ved fuldstændig udskrivning det vil sige,

at afgørelsen, der træffes af forsorgscentre bør kunne indbringes for centralnævnet (ankestyrelsen) og domstolene.

B. ad forsorgslovens § 70, stk. 1 A, og § 73.

I henhold til § 70, stk. 1 A, ydes tilskud til hjem med et handicappet barn, som er under særforborg (åndssvageforsorg, blindefor- sorg, døveforsorg m. v.), og ordningen admi- nistreres af institutioner under *socialstyrelsen*.

Efter § 73 ydes tilskud ved andre hand- cap, og disse tilskud administreres af *kommunerne*.

Bestemmelserne er for så vidt enslydende idet der i begge tilfælde er tale om dækning af de merudgifter, som det pågældende har- dicap medfører ved forsørgelsen af det om- handlede barn.

Socialstyrelsen har givet ret faste ret- ningslinier til åndssvageforsorgens forsorgs- centre (cirkulæreskrivelse nr. 3 q af 11. ju- ni 1967), og tilsvarende retningslinier er under udarbejdelse for den øvrige særforborg.

Derimod har kommunerne ikke modtaget tilsvarende retningslinier fra socialministe- riet.

Der er således *ikke en fast praksis for hele området*, og dette bør tilstræbes, da de nu- gældende forhold volder særforborgen store problemer, f. eks. hvis der til åndssvagefor- sorgen henvises et barn, der tidligere har